

forudsættes, at Udkastet til nærværende Lov gaaer ud fra samme Princip. Det maa altsaa antages, at Almeenvellet kræver, at Sogneforstanderskabet eller vedkommende Communalbestyrelse skal være berettiget til at kunne forbre ublagt tilstrækkelig Byggeplads til de nødvendige Fattighuse; men, naar dette er saaledes, saa forekommer det mig, at man ikke deri kan blande en anden Sag, og gjøre det ligesom tilbeels deraf afhængigt, saaledes som Lovgiveren har gjort i Begyndelsen af § 1, ved at tilføie: „naar det ikke paa nogenlunde billige Vilkaar kan forstaa sig en passende Byggeplads til Opsyrelse af de for Sognets Fattige nødvendige Fattighuse.“ Fordrer Almeenvellet det, saa maa det staaes, hvad enten der ere nogenlunde billige Vilkaar eller ei. Mit Endringsforslag gaaer derfor ud paa at afhjælpe de Mangler, som jeg troer der findes i § 1, idet det i mit Endringsforslag hedder: „Til Opsyrelse af de for Fattigdistrictets Fattige nødvendige Fattighuse eller til Opsyrelse af Boliger for saadanne huusvilde Personer i Fattigdistrictet, der ikke paa nogen anden Maade kunne staa sig Huusly, skal der o. s. v.“ Her er Sagen holdt i sin Almindelighed og i Dvereenstemmelse med Grundloven saavidt det forekommer mig, og det er altsaa den Deel af mit Endringsforslag, som gaaer ud paa at skulle indsættes istedetfor § 1 af Lovudkastet. Det Tillæg, som jeg ønsker særskilt skulde komme under Afstemning, gaaer ud paa en Forandring af det, som indeholdes i § 2. Det er ganske rigtigt, som den ærede Landstingsmand, der nu sidst talte, bemærkede, at det gaaer ud paa at holde Sagen mere i dens Almindelighed, end hans, idet jeg mener, at de, der i Communen ere forførgelsesberettigede, maae idetmindste have samme Berettigelse, som de, der ikke ere det. Jeg troer ogsaa, at den ærede Landstingsmand noget feiler, forsaavidt jeg skjønner, naar han mener, at Lovudkastet gaaer ud fra den modsatte Anskuelse. Det hedder udtrykkelig i Motiverne til dette Lovudkast, at det er alle Personer, som opholde sig i Sognet og ikke kunne staae Huusly mod Betaling, til hvem der skal staaes Huusly, og der tales ikke alene om dem, der ere forførgelsesberettiget i en anden Commune, eller ialt Fald ikke

ere det i den Commune, hvorm der er Tale. Saaledes hedder det i Pag. 3 i Motiverne: „det Samme er i § 2 blevet bestemt for det Tilfælde, at der i Sognet opholde sig Personer, som der paa lovlig Maade ernære sig, men som, uagtet de ikke trænge til Fattigunderstøttelse, ikke kunne staae sig Huusly sammesteds;“ og omtrent det Samme er udtalt i Begyndelsen af Motiverne. Sagen er saaledes i Loven holdt i sin Almindelighed, og det forekommer mig ogsaa at være det Rette. Men, da disse Udtryk i § 2 i Lovudkastet heller ikke, uagtet vistnok Mening er, at de skulle være overeensstemmende Grundlovens § 87, synes mig aldeles correcte, saa troer jeg det bedre, at begge Paragrapher blive staaede sammen i een, og kom til at lyde saaledes som mit Endringsforslag. Naar det hedder i dette, „der ikke paa anden Maade mod Betaling kunne staae sig Huusly,“ da er naturligvis Meningen dermed at karakterisere de Personer, hvorm Talen er, at det er de Personer, der ikke ere Fattiglemmer, men kunne betale for sig, — disse Personer er det, som Communalbestyrelsen maa være forpligtet til at staae Huusly.

Schroll: Jeg har tilladt mig at stille mit Endringsforslag til § 3, fordi jeg oprigtigt maa tilstaae, at jeg ikke vidste noget andet Sted at staae det indført. Jeg indrømmer gjerne, at det ikke er det meest passende Sted; men da den ærede Ordfører har anført, at det just ikke er Pladsen, som det meest kommer an paa, haaber jeg heller ikke, at dette skal have videre Indflydelse med Hensyn til Afstemningen. Jeg har tilladt mig at foreslaae, at der maatte være en Haveplads med til et saadant Fattighuus, som ifølge denne Expropriationslov maatte blive opført. Jeg har nemlig tænkt mig, at et saadant Fattighuus skulde have samme Betingelser som ethvert andet Fattighuus har. Jeg har taget Hensyn til den Provinds, hvorfra jeg er, Fyen, hvor ethvert Fattighuus og Indsibberhuus har en lille Have, og det vilde altsaa være meget uheldigt, om man ved saadant Huus skulde føle Mangel paa det, som ethvert Fattighuus har. Det vilde blive følt haardt, og der vilde blive ført Klage derover. Det er det, jeg har taget Hen-